

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

navrhovatelky: **M. L.**, narozena X,
bytem X,
zastoupena advokátem JUDr. Petrem Jirátem,
sídlem Blatenská 1161/46, 430 01 Chomutov,

proti
odpůrci: **Obec Český Jiřetín**,
sídlem Český Jiřetín 171, 436 01 Český Jiřetín,

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu obce Český Jiřetín
vydaného usnesením Zastupitelstva obce dne 12. 8. 2022, č. 4/042022,

takto:

- I. Návrh se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelka se v návrhu na zrušení opatření obecné povahy podaném v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení Územního plánu obce Český Jiřetín, vydaného usnesením Zastupitelstva obce č. 4/042022, které bylo přijato na zasedání konaném dne 12. 8. 2022 (dále

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

těž jen „nový územní plán“ nebo „OOP“). Navrhovatelka rovněž požadovala, aby jí byla přiznána náhrada nákladů řízení.

Návrh

2. V podaném návrhu navrhovatelka nejprve odůvodnila svou aktivní legitimaci pro podání předmětného návrhu. Uvedla, že je vlastnící pozemku parc. č. XA v k. ú. X (dále jen „předmětný pozemek“) a spoluvlastníci v režimu společného jmění manželů pozemků parc. č. XB a parc. č. XC v k. ú. X (dále jen „pozemky v SJM“). Novým územním plánem byla stanovena etapizace pro plochy tak, že předmětný pozemek spadá do plochy zahrnuté do 2. etapizace realizace možné zástavby, přičemž podmínkou realizace zástavby v této ploše (ploše Z6 v 2. etapě) je realizace alespoň 70 % procent zástavby v ploše zahrnuté do 1. etapy a zároveň napojení zástavby v dané ploše (ve 2. etapě) na veřejný vodovod a veřejnou splaškovou komunikaci, přičemž současně je třeba záměr zástavby v ploše komplexně posoudit ve vztahu ke kapacitě stávajícího dopravního systému obce. Předchozí územní plán přitom výstavbu na předmětném pozemku plnohodnotně umožňoval a situace se v obci nijak oproti předchozímu období fakticky a situačně z žádného rozhodného hlediska nezměnila.
3. Navrhovatelka dále uvedla, že proti záměru nového územního plánu podala řádně a včas námítky, na něž však bylo reagováno toliko povšechně, předkladatel víceméně zrekapituloval již svá předchozí stanoviska, aniž by se věcně vyjádřil, zejména aniž by vysvětlil nerovný přístup k vlastníkům pozemků, jejichž povaha, umístění, rozloha atd. jsou prakticky shodné, a aniž by vysvětlil svůj arbitrární, voluntaristický a svévolný přístup. Tato skutečnost pak založila dle navrhovatelky nepřekoumatelnost nového územního plánu, a tím i jeho nezákonnost.
4. Navrhovatelka totiž namítala, že v důsledku zahrnutí předmětného pozemku do 2. etapy výstavby bylo zasaženo nepřiměřeným, neodůvodněným a ve srovnání s dalšími vlastníky obdobných sousedních pozemků diskriminujícím způsobem do jejího vlastnického práva. Namítala, že nový územní plán nerespektuje její již v minulosti nabytá práva a legitimní očekávání založená dlouhodobým zahrnutím předmětného pozemku do plochy umožňující výstavbu u všech předchozích územních plánů obce. K tomu došlo za nezměněné situace v obci a za situace, kdy pozemky jiných vlastníků, zcela srovnatelné z hlediska polohy, infrastruktury apod., jsou zahrnuty v prvním stupni realizace výstavby, aniž by taková nerovnost v přístupu k jednotlivým vlastníkům byla řádně vysvětlena z hlediska zásad minimálního zásahu do práva vlastnit majetek a aniž by bylo vysvětleno, jaký konkrétní veřejný zájem je takovým postupem sledován.
5. Navrhovatelka měla dále za to, že není řádně definován veřejný zájem takové úpravy, když tato je navíc vázána na podmínku, která je nesplnitelná, což činí v daném rozsahu nový územní plán nepřekoumatelný a zakládá v dotčeném rozsahu jeho neplatnost. Realizace výstavby na předmětném pozemku je totiž vázána na podmínku v čase, z nichž minimálně jedna z nich, a to vybudování veřejného vodovodu a veřejné splaškové komunikace, je fakticky nemožná. U dalších podmínek pak není řádně vysvětlen konkrétní veřejný zájem, který by ospravedlňoval takto robustní zásah do práva vlastnit a užívat majetek. Zároveň jsou totožné pozemky jiných vlastníků bez jakéhokoliv relevantního zdůvodnění z hlediska své povahy zahrnuty do etapy první, čímž je nový územní plán bez jakéhokoliv důvodu zvyhodňuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

6. Navrhovatelka dále namítala, že pokud je pojmovým znakem opatření obecné povahy jeho srozumitelnost, předvídatelnost a transparentnost, pak jelikož nový územní plán obsahuje podmínku, jejíž realizace je nesplnitelná (tedy právně nemožná), resp. jejíž splnění je vázáno na nejistý okamžik v budoucnu (kdy nejistota se vztahuje nejen na otázku, kdy takový okamžik nastane, ale i na otázku, zda vůbec nastane), nelze hovořit o určitosti a srozumitelnosti takového právního aktu (opatření). Dále takový akt dle navrhovatelky nesplňuje požadavek transparentnosti a vyloučení libovůle, tudíž je nepřezkoumatelný a neplatný.
7. Navrhovatelka vytýkala novému územnímu plánu neproporcionalitu zásahu do jejího vlastnického práva a nesoulad s cíli územního plánování. Poukázala na to, že omezení zastavitelnosti předmětného pozemku podstatně snižuje jeho hodnotu oproti jiným, srovnatelným pozemkům, které takto dotčeny nejsou. Nový územní plán tak dle navrhovatelky nerespektuje zásadu, že zásahy do vlastnického práva musí mít zásadně výjimečnou povahu, musí být prováděny na základě zákona, z ústavně legitimních důvodů, jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů, vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle. Omezení vlastnických práv vydaným územním plánem je přípustné jen tehdy, pokud nepřesáhne spravedlivou míru. Navrhovatelka je přesvědčena, že v daném případě není konkrétně definován sledovaný cíl a není zřejmé, z jakého důvodu je opatření ve vztahu k předmětnému pozemku potřebné a nutné. Stejně tak není dle navrhovatelky přezkoumatelné, zda by nebylo lze sledovaného cíle dosáhnout i jiným, šetrnějším opatřením. Má za to, že zásah do jejího vlastnického práva je zcela neproporcionální veřejnému zájmu a sledovaným cílům.
8. Navrhovatelka, s ohledem na namítanou neurčitost provedených změn, uvedla, že její námítky se vztahují rovněž na ostatní pozemky, které spoluvlastní v režimu společného jmění manželů.

Vyjádření odpůrce k návrhu

9. Z písemného vyjádření odpůrce vyplývá, že neshledává návrh navrhovatelky na zrušení nového územního plánu důvodným, přičemž veškeré námítky navrhovatelky vypořádal v rámci veřejného projednání návrhu úpravy územního plánu. Obsah rozhodnutí o námitkách ve vztahu k navrhovatelce učinil součástí vyjádření k návrhu.
10. Odpůrce považoval především za nesouladné s realitou tvrzení navrhovatelky, že se situace v obci oproti předchozímu období nikterak nezměnila, neboť opak je pravdou. Vysvětlil, že původní územní plán obce byl vydán v roce 2006, tedy za účinnosti starého stavebního zákona, a změna tohoto územního plánu obce z roku 2011 řešila jen dílčí návrhy ploch bez vlivu na koncepci území, kde se nalézají pozemky navrhovatelky. Podle zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“) měl původní územní plán omezenou platnost a obec musela přistoupit k pořízení nového územního plánu. Zákonná podmínka však nebyla jediným důvodem, pro který byl vypracován nový územní plán. Dalším a podstatným důvodem byly nové skutečnosti v území, a to jednak zhoršující se jakost povrchových vod, a především pak změna využití vody na pitnou v přílehlé vodárenské nádrži Rauschenbach, v jejíž vodárenském pásmu se obec Český Jiřetín nachází. Dle odpůrce toto zařazení mění, a to velmi podstatně, pohled na novou výstavbu a zejména na nakládání s odpadními vodami s mezinárodním přesahem.
11. Odpůrce dále uvedl, že za účelem plnění své povinnosti soustavně sledovat uplatňování územně plánovací dokumentace a tyto vyhodnocovat nechal vypracovat geologický a hydrogeologický posudek k zastavěnosti obce se zřetelem na případné rozšíření zástavby. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

V tom je konstatováno, že současný stav území je z dlouhodobého hlediska neudržitelný a další výstavbou na předemtných plochách by došlo k nenávratným změnám v kvalitě jak povrchových vod, tak i podzemních vod, přičemž dle zpracovatele posudku je jedinou vhodnou možností pro zajištění čistoty podzemních a povrchových vod vybudování kanalizace a vysoce kvalitní čistírny odpadních vod. Odpůrce dále poukázal na dokument, zachycující „Stav obecních komunikací s ohledem na další výstavbu“, v němž je uvedeno, že současný stav místních komunikací je neudržitelný a nárůst počtu obyvatel a rekreačních objektů výrazně překračuje možnosti infrastruktury. Další rozšiřování výstavby objektů pro bydlení, rekreaci a sport do vyřešení odkanalizování všech objektů, provedení zkapacitnění místních komunikací a jejich dovybudování nebylo na základě posouzení doporučeno.

12. Odpůrce zdůraznil, že s ohledem na překročení celkové kapacity infrastruktury i vodohospodářské kapacity obce by bylo trvalým řešením zcela vyloučit možnost zástavby v rámci všech zastavitelných ploch. Protože však je povinností obce v rámci tvorby územního plánu hledat řešení i pro realizaci výstavby v obci, bylo přistoupeno k etapizace výstavby, v níž je zástavba umožněna alespoň v rámci 1. etapy, do které jsou na území obce zahrnuty pozemky v dosahu stávajících komunikací, tedy u kterých odpadá realizace veřejné komunikace. Proto má odpůrce za nepodložené tvrzení navrhovatelky o stejných podmínkách u ostatních pozemků. Z odůvodnění nového územního plánu je přitom zjevné, že koncepce územního plánu byla určena na základě jednoznačných a jasných kritérií.
13. K namítanému narušení právní jistoty a legitimního očekávání odpůrce uvedl, že nelze legitimně očekávat zachování záměru schváleného před 17 lety, když od té doby se intenzita zastavěnosti obce i vodohospodářské poměry v obci i navazujícím území změnily natolik, že je zcela zjevné, že tvorbou nového územního plánu je třeba zohlednit současné podmínky v území. V souladu s platnou legislativou pak lze vypustit z návrhu územního plánu plochy, u kterých příprava nezačala probíhat do 5 let od vydání územního plánu. Výjimečnost zásahu do vlastnického práva v podobě jednotlivých omezení je pak dána samotným procesem pořizování nového územního plánu, kdy povinností obce je stanovit koncepci technické infrastruktury. Novým územním plánem bylo v plném rozsahu navázáno na koncepci zastavitelných ploch s tím, že se pouze doplňují dílčí podmínky ve vazbě na aktuální situaci a plány v oblasti vodohospodářství, přičemž dle odpůrce je vymezení ploch proporcionální. Pro etapizaci pak bylo stanoveno jasné kritérium, tzn. zástavba blíže u stávajících komunikací a zástavba vzdálenější od stávajících komunikací, tedy nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle. Omezení vlastnických práv bylo novým územním plánem navrženo tak, že nepřesáhne spravedlivou míru, když respektuje práva vlastníků pozemků, kteří již dříve zahájili přípravu realizace svého záměru dle platného územního plánu obce.
14. K námitce navrhovatelky o nesplnitelnosti podmínky vybudování veřejného vodovodu a veřejné splaškové kanalizace odpůrce uvedl, že toto tvrzení není ničím podloženo. Upozornil na již existující vodovod v části obce, který se rozšiřuje o další objekty, a na to, že jsou vedeny intenzivní kroky k přípravě splaškové kanalizace (existence studie proveditelnosti kanalizace, zahájení přeshraniční spolupráce k nalezení finančních zdrojů, Stanovisko Zemské správy přehrad/vodních nádrží Svobodného státu Sasko).
15. Odpůrce považoval rovněž za nesprávné tvrzení navrhovatelky, že územní plán stanoví různé podmínky v zásadě ve stejné části území, neboť koncepce je stanovena na základě určení jasného kritéria (zástavba blíže u stávajících komunikací a zástavba vzdálenější od stávajících komunikací). Konkrétní veřejný zájem na tvorbě podmínek územního plánu je zjevný již ze samotné podstaty územního plánování, kdy povinností obce je stanovit mimo Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jiné i koncepci technické infrastruktury, sledován je tak veřejný zájem obce na vytvoření podmínek pro výstavbu i veřejný zájem v oblasti ochrany vod. Ohledně proporcionality odpůrce konstatoval, že absolutního řešení by bylo dosaženo naprostým vyloučením zástavby na území obce ze všech zastavitelných ploch. Odpůrce má za to, že etapizací chrání zájmy všech vlastníků pozemků tím, že jsou možnosti výstavby rozloženy v čase. Toto řešení umožňuje realizaci všech relevantních stavebních záměrů s odstupňováním podmínek věcných i časových od míst, kde pozemky přiléhají k existujícím komunikacím, nejsou v prudkých svazích, je u nich velká pravděpodobnost zajištění odpovídající dopravní obslužnosti, a navíc nezatěžují stávající infrastrukturu budováním nové infrastruktury dopravní, až po umožnění technicky náročnějších řešení zástavby včetně dostatečně kapacitní infrastruktury.

16. Ohledně tvrzení navrhovatelky o schválení výstavby odpůrce sdělil, že výstavba nebyla schválena, ale byla v územním plánu obce navržena zastavitelná plocha, kterou územní plán přebírá. K tvrzení navrhovatelky, že veřejný zájem není definován a pokud je definován, tak zcela vágně, odpůrce uvedl, že veřejný zájem je zcela zjevný již ze samotného územního plánu. Týká se oblasti vodního hospodářství, přičemž v odůvodnění nového územního plánu jsou veškeré koncepční i nadřazené dokumenty citovány a je na ně odkazováno. Odpůrce zdůraznil, že novým územním plánem není řešeno či omezeno právo vlastnit nemovitosti.
17. S ohledem na výše uvedené má odpůrce za to, že podrobně uvedl principy, které vedly k vypořádání námitek (jednoznačná, jasná a měřitelná kritéria), a na podrobném rozboru spolupráce se Správou přehrad SRN (svobodného státu Sasko) vysvětlil realizovatelnost podmínek vodohospodářské infrastruktury. Ohledně zásahu do vlastnického práva navrhovatelky konstatoval, že nový územní plán stanovuje podmínky pro všechny pozemky v obci, tedy jsou určeny podmínky i na pozemcích navrhovatelky, které jsou stejně jako celá ucelená území zařazeny do druhé etapy, kdy podmínky ve 2. etapě jsou pro všechny do ní zahrnuté pozemky v rámci nového územního plánu rovnocenné.

Posouzení věci soudem

18. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem vyslovili souhlas.
19. Soud se při posuzování daného návrhu nejprve zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že je věcně a místně příslušný k projednání návrhu, dále že navrhovatelka je aktivně legitimována k podání předmětného návrhu ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s., přičemž tak učinila v zákonné lhůtě stanovené v § 101b odst. 1 s. ř. s. K tomu soud též uvádí, že aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy je ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatelky se tak zakládá tvrzením o dotčení na jejích právech. Pro splnění podmínky aktivní legitimace tedy musela navrhovatelka především tvrdit existenci jí náležejících subjektivních práv, která byla opatřením obecné povahy dotčena (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120). V daném případě je navrhovatelka vlastnící, resp. spoluvlastníci v režimu SJM, pozemků, u nichž došlo na základě nového územního plánu ke změně zařazení do plochy, v němž předchází územní plán výstavbu na jejích pozemcích i bez etapizace umožňoval. Proti provedení této změny v novém územním plánu brojí navrhovatelka tímto návrhem. Není tedy důvodu pochybovat o její aktivní legitimaci, když v podaném návrhu uvedla dostatečná tvrzení stran

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zkrácení na svých právech. Ve věci je tak seznatelně dán zájem navrhovatelky na tom, jakým způsobem bude moci pozemky dotčené změnou územního opatření dál využívat, a jak mohou být, či jsou zasažena její práva.

20. Soud dále uvádí, že rozsah soudního přezkumu opatření obecné povahy v řešeném případě byl dán § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s. ř. s., z nichž vyplývá, že soud přezkoumává opatření obecné povahy pouze v rozsahu uplatněném navrhovatelkou v návrhu. Povinností navrhovatelky je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení i zdůvodnit. Nad rámec návrhových bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného opatření obecné povahy podle § 101b odst. 4 ve spojení s § 76 s. ř. s.
21. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předložené spisové dokumentace dospěl soud k závěru, že návrh není důvodný.
22. Z obsahu správního spisu bylo soudem zjištěno, že Zastupitelstvo obce Český Jiřetín (dále jen „zastupitelstvo“) rozhodlo dne 10. 12. 2020 o pořízení nového územního plánu s tím, že se jeho zadání nepořizuje, přičemž se jedná o úpravu územního plánu obce ve smyslu § 188 odst. 1 stavebního zákona. Na zasedání zastupitelstva konaném dne 12. 8. 2022 bylo přijato mj. usnesení č. 4/042022, jímž bylo ve výroku I. ověřeno, že nový územní plán není v rozporu s aktuální Politikou územního rozvoje ČR, s aktuálními Zásadami územního rozvoje Ústeckého kraje, výsledky řešení rozporů a se stanovisky dotčených orgánů nebo stanoviskem krajského úřadu. Výrokem II. bylo rozhodnuto o námitkách uplatněných ve veřejném projednání návrhu nového územního plánu tak, jak je uvedeno v jeho odůvodnění, a výrokem III. byl vydán nový územní plán opatřením obecné povahy, které bude oznámeno na úřední desce. K návrhu nového územního plánu vznesla žalobkyně nejprve připomínky a následně i námitky. Připomínky i námitky navrhovatelky vypořádal odpůrce v odůvodnění nového územního plánu v části B/I.14 označené jako „Vyhodnocení připomínek. Rozhodnutí o námitkách a jejich odůvodnění“, a to tak, že těmto nevyhověl. Mezi účastníky není sporu o tom, že před přijetím nového územního plánu nebyl předmětný pozemek součástí plochy, na němž by byla výstavba regulována etapizací.
23. Nejprve je třeba zdůraznit, že je to především obec, kdo by měl v rámci své pravomoci a práva na samosprávu zvolit nástroj, kterým chce dosáhnout svého cíle. Judikatura setrvale zdůrazňuje, že úkolem soudu není určovat, jakým způsobem má být určité území využito, a aktivně tak dotvářet územní plánování, ale pouze korigovat extrémy. V procesu územního plánování dochází k vážení řady zájmů soukromých i veřejných a výsledkem pak musí být rozhodnutí o upřednostnění některých zájmů před jinými při zachování právem předvídané proporcionality a ochrany základních práv před svévolnými a excesivními zásahy. Jde o politickou diskreci konkrétního zastupitelského orgánu územní samosprávy a vyjádření realizace práva na samosprávu konkrétního územního celku. Nepřiměřené zásahy soudní moci do konkrétních odůvodněných a zákonných věcných rozhodnutí územní samosprávy by byly porušením ústavních zásad o dělbě moci (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73, ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010-103, či usnesení Ústavního soudu ze dne 5. 1. 2012, sp. zn. II. ÚS 482/10). V souladu se zásadou zdrženlivosti by měl soud přistoupit ke zrušení opatření obecné povahy v oblasti územního plánování pouze tehdy, pokud došlo k porušení zákona v nezanedbatelné míře, resp. v intenzitě zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení a opatření jako celku.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

24. Navrhovatelka především namítala, že odpůrce reagoval na její námitky, které uplatnila proti záměru nového územního plánu, povšečně, aniž by se věcně vyjádřil ke konkrétním námitkám a vysvětlil svůj nerovný přístup k vlastníkům pozemků. Namítala tak nepřezkoumatelnost odůvodnění nového územního plánu. Soud proto nejprve zkoumal, zda odpůrce skutečně zatížil odůvodnění nového územního plánu nepřezkoumatelností, přičemž shledal, že této námitce navrhovatelky nelze přisvědčit.
25. V obecné rovině lze k otázce nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí podotknout, že nevypořádá-li se správní orgán se všemi uplatněnými námitkami, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje pouze obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/1992-23, publikovaný ve Správním právu pod č. 27/1994, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71).
26. Dále je třeba zdůraznit, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, publikované pod č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení zabývá, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny aspekty vznesené námitky. Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je tak vyhrazeno jen těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Pokud však vyloží, proč se s danou námitkou neztotožňuje, nelze již hovořit o nepřezkoumatelnosti, byť by se závěr vyslovený správním orgánem jevil soudu zcela mylný a nepřijatelný.
27. Výše zmíněné závěry týkající se přezkoumatelnosti je možné dle soudu přiměřeně vztáhnout i na přezkum opatření obecné povahy. K tomu lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010-169, publ. ve Sb. NSS pod č. 2266/2011, podle něhož platí že „na odůvodnění rozhodnutí o námitkách je třeba klást stejné požadavky jako v případech typických správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu z roku 2004). Musí z něho být seznatelné, z jakého důvodu považuje obec námitky uplatněné oprávněnou osobou (§ 52 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006) za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti předestírané oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené.“
28. Ústavní soud pak v nálezu ze dne 27. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11, uvedl, že požadavky vůči zastupitelstvu obce, pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami vlastníka pozemku, uplatněnými proti územnímu plánu, nesmí být přemrštěné, jinak by byly výrazem přepjatého formalismu, který ohrožuje funkčnost územního plánování a přispívá Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

k narušení stability systému územního plánování a právních jistot občanů, a bylo by lze je hodnotit jako nepřipustný zásah do práva na samosprávu.

29. Námitky navrhovatelky proti novému územnímu plánu spočívaly v nepřiměřeném, neodůvodněném a diskriminačním zásahu do vlastnictví navrhovatelky v porovnání s ostatními vlastníky v důsledku zahrnutí předmětného pozemku do 2. etapy výstavby, bez respektu k v minulosti nabytým právům a legitimnímu očekávání, založenému na jeho dlouhodobém zahrnutí v rámci možné výstavby u všech předchozích územních plánů obce, a to za nezměněné situace v obci, aniž by nerovnost v přístupu k jednotlivým vlastníkům byla řádně vysvětlena z hlediska zásad minimálního zásahu do práva vlastnit majetek. Dále námitky spočívaly v poukazu na nedostatečné vysvětlení, jaký konkrétní veřejný zájem je takovým postupem sledován. Dále namítala, že není řádně definován veřejný zájem takové úpravy, a že tato je vázána na podmínku, která je fakticky nesplnitelná.
30. Takto uplatněné námitky odpůrce v odůvodnění opatření obecné povahy reflektoval a reagoval na ně. Odpůrce srozumitelně vysvětlil v odůvodnění nového územního plánu na str. 63 – 65 důvody, pro něž shledává námitky navrhovatelky nedůvodnými, vysvětlil důvody, pro které musel přistoupit k etapizaci, jakož i důvody, pro které byl předmětný pozemek zahrnut do 2. etapy a stejně tak i stanoveny podmínky realizace zástavby v 2. etapě. Jak bude podrobněji rozvedeno dále, z odůvodnění nového územního plánu je zřejmé, proč byla konkrétní řešení přijata a jak byly posouzeny námitky navrhovatelky. Soud nepřezkoumatelnost územního plánu neshledal, a má proto námitku navrhovatelky za nedůvodnou.
31. Navrhovatelka vznesla zcela obecnou námitku, že územní plán je neproporcionálním zásahem do jejího vlastnického práva a nesouladný s cíli územního plánování. Přitom však nikterak nekonkretizovala, z jakého důvodu jde v případě etapizace o nepřiměřený, neodůvodněný a ve srovnání s dalšími vlastníky obdobných sousedních pozemků diskriminující zásah do jejího vlastnického práva. Navrhovatelka neoznačila vlastníky sousedních pozemků ani neoznačila konkrétní pozemky, u nichž podle ní měla být etapizace stanovena rozdílným způsobem.
32. Je třeba zdůraznit, že je to především obec, kdo by měl v rámci své pravomoci a práva na samosprávu zvolit nástroj, kterým chce dosáhnout svého cíle. Judikatura setrvale zdůrazňuje, že úkolem soudu není určovat, jakým způsobem má být určité území využito, a aktivně tak dotvářet územní plánování, ale pouze korigovat extrémy. V procesu územního plánování dochází k vážení řady zájmů soukromých i veřejných a výsledkem pak musí být rozhodnutí o upřednostnění některých zájmů před jinými při zachování právem předvídané proporcionality a ochrany základních práv před svévolnými a excesivními zásahy. Jde o politickou diskreci konkrétního zastupitelského orgánu územní samosprávy a vyjádření realizace práva na samosprávu konkrétního územního celku. Nepřiměřené zásahy soudní moci do konkrétních odůvodněných a zákonných věcných rozhodnutí územní samosprávy by byly porušením ústavních zásad o dělbě moci (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73, ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010-103, ze dne 22. 4. 2021, č. j. 4 As 118/2020-52, či usnesení Ústavního soudu ze dne 5. 1. 2012, sp. zn. II. ÚS 482/10). V souladu se zásadou zdrženlivosti by měl soud přistoupit ke zrušení opatření obecné povahy v oblasti územního plánování, pouze pokud došlo k porušení zákona v nezanedbatelné míře, resp. v intenzitě zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení a opatření jako celku.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

33. Moderovat postup obce ze strany soudu pak bude namístě zejména tehdy, pokud obec zvolí v rámci realizace svého práva na samosprávu nástroj, který k dosažení požadovaného cíle vůbec nemůže sloužit, resp. který by byl pro řešení konkrétního cíle zcela evidentně nevhodný (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2016, č. j. 1 As 67/2015-42). Zařazení pozemků navrhovatelky do pořadí provádění změn v území (etapizace) však takovým excesivním pochybením není. V případě etapizace se totiž jedná o nástroj územního plánování. Nejvyšší správní soud vymezil etapizaci v právní větě rozsudku ze dne 10. 2. 2016, č. j. 1 As 67/2015-42 tak, že: „*Etapizací ve smyslu § 19 odst. 1 písm. f) stavebního zákona z roku 2006 se rozumí stanovení pořadí provádění takových změn v území, které vyplývají ze schválené územně plánovací dokumentace.*“ Jde tedy pouze o nástroj, jímž se stanoví pořadí změn v příslušném území.
34. Soud předně zdůrazňuje, že předmětný pozemek není zahrnutý do plochy označené v novém územním plánu jako plocha Z6, jak se nesprávně domnívá navrhovatelka, ale předmětný pozemek je součástí plochy označené jako Z11. Vyplývá to názorně z připojených obrázků, kdy součástí nového územního plánu je výkres etapizace (obrázek č. 2), z jehož výřezu je zřejmé, že první z barevně vyznačených pozemků zleva je zařazen do zastavitelné plochy Z11, přičemž z katastrální mapy (obrázek č. 1) je třeba dovodit, že tímto pozemkem je pozemek, parc. č. XA, tedy předmětný pozemek. Z výkresu etapizace je pak zcela evidentní, že zařazení pozemků nacházejících se v této ploše po celé její linii do jednotlivých částí etapizace je pro všechny pozemky stejné. To znamená, že dosud nezastavěné pozemky znázorněné na obrázku č. 2 červenou barvou se nacházejí v blízkosti existující komunikace a byly zařazeny do 1. etapy zástavby; pozemky znázorněné na obrázku zelenou barvou jsou od komunikace vzdálené, a proto je s jejich zástavbou počítáno v novém územním plánu až ve 2. etapě. Z výkresu etapizace je pak zřejmé, že rozdělení plochy do 1. etapy a do 2. etapy je pro všechny pozemky totožného charakteru nacházející se v této ploše stejné, kdy základním kritériem pro zařazení části plochy Z11 do jednotlivých etap je vzdálenost od komunikace. Tudíž nejen z nekonkrétního tvrzení navrhovatelky, ale ani z předložené grafické části nového územního plánu nevyplývá navrhovatelkou namítaný nerovný přístup k jednotlivým vlastníkům pozemků zahrnutých do plochy Z11. Etapizace tak dle stejných kritérií postihla stejně všechny vlastníky pozemků v dané oblasti, a to nejen v ploše Z11, ale i v plochách Z1, Z3, Z6, Z8, Z10, a Z12, přičemž podstatným pro ni bylo místo a problematický výchozí stav veřejné infrastruktury a dopravního řešení, nikoliv snaha postupovat proti navrhovateli diskriminačně. Tuto námitku proto shledal soud nedůvodnou.

obr. č. 1

obr. č. 2

35. Pokud nedošlo v daném případě k nerovnému přístupu k jednotlivým vlastníkům pozemků zahrnutých do plochy Z11, pak pochopitelně nebyl dán prostor pro to, aby takový „nerovný“ přístup odpůrce explicitně odůvodňoval při vypořádání námitek. V důsledku zjevnosti rovného přístupu pak zcela postačovalo, pokud odpůrce v bodě 8 části B/I.14 odůvodnění územního plánu vypořádal neadresnou námitku sdělením, že „stejně jako u jiných ploch je i zde použito jednotného přístupu etapizace v rámci ploch“. Ani námitka nedostatečného odůvodnění namítaného nerovného přístupu tak nebyla shledána důvodnou.
36. Navrhovatelka dále namítala, že v odůvodnění nového územního plánu absentuje vysvětlení, jaký konkrétní veřejný zájem byl takovým postupem sledován, a že veřejný zájem a sledovaný cíl takové úpravy nebyl řádně definován. I v tom se ovšem navrhovatelka mylí.
37. V odůvodnění nového územního plánu při vypořádání námitek navrhovatelky na str. 63 – 64 odpůrce uvedl: *„Jedná se o kombinaci urbanistického principu (zástavba přirozeně formovaná podél linie komunikace) a principu technického (zohlednění omezené kapacity dopravní a technické infrastruktury v rámci celé obce). S ohledem na omezenou kapacitu infrastruktury v této lokalitě je tedy navržena etapizace, kdy je jednotně na území obce voleno urbanistické kritérium tak, že zástavba přirozeně formovaná podél komunikací, je zároveň i plošně méně náročná, a tedy i udržitelnější s ohledem na kapacitu infrastruktury, zatímco zástavbu vzdálenější od komunikací je potřeba dále podrobně vyhodnotit (dopravními průzkumy apod.). Podle tohoto jednotného hlediska je pak zástavba členěna na území v 1. etapě (zástavba u komunikací) a ve 2. etapě (zástavba dále od komunikací).“*
38. Na tomto místě je třeba zmínit závěry Nejvyššího správního soudu obsažené v jeho rozsudku ze dne 23. 9. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-185, publ. pod č. 1971/2010 Sb. NSS, podle nichž *„etapizace výstavby je důležitou součástí územního plánování, která umožňuje stanovit racionální časový a funkční rámec budoucí plánované výstavby. To platí tím spíše v situaci, kdy jsou k zastavění navrženy plochy, které jsou fakticky pole, bez možnosti přístupu po stávajících veřejných komunikacích a bez kanalizace a dalších nezbytných sítí. Rovněž časové omezení výstavby domů určených k bydlení na některých plochách na pozdější dobu je obvykle velmi rozumné a slouží k rozložení výstavby do delšího období a k jejímu soustředění na určité plochy (zabránění chaotické výstavbě ihned a všude). Etapizace tak směřuje k eliminaci či alespoň zmírnění negativních vlivů nutně spojených s rozsáhlou výstavbou objektů pro bydlení jak pro stávající obyvatele, tak i pro obyvatele nově postavených domů. Ti jsou, při neexistenci racionálně vybudované infrastruktury pro celou lokalitu, nuceni snášet její neustálé dobudovávání a přebudovávání pro potřeby později stavěných budov.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

39. Je nutné zdůraznit, že etapizace plochy Z11 (stejně jako ploch Z1, 3, 6, 8, 10, a 12 – srov. část A/I.10 textové části územního plánu) byla stanovena na základě udržení kvalitního vodního režimu vodních nádrží Rauschenbach a Fláje v rámci možného ovlivnění zástavbou (srov. stranu 8 odůvodnění územního plánu) a také potřebou vybudování dostatečné kapacity pro další zástavbu v obci (srov. stranu 32 odůvodnění územního plánu). Na straně 29 odůvodnění územního plánu (část B/I.10.d) se též uvádí, že *„místní komunikace v obci jsou pro velkou četnost dopravy nevhodné - zcela nevyhovující úzké komunikace, nedodržení vzdáleností výhyben či dokonce absence výhyben, navíc v kombinaci s omezenou údržbou (v této lokalitě se nesmí solit). V některých dnech jsou komunikace zcela nesjízdné.“* Sledovaný cíl etapizace plochy Z11 je tak dle soudu z obsahu nového územního plánu zcela zřejmý a jasný. Nekonkrétní námitky navrhovatelky spočívající v tom, že sledovaný cíl etapizace není konkrétně definován a je abstraktní, tak jsou nedůvodné.
40. Soud zdůrazňuje, že odpůrce nestanovil etapizaci zcela bezdůvodně či nahodile, nýbrž měl k tomu potřebné odborné podklady založené v předloženém správním spise, a to konkrétně geologický a hydrogeologický posudek k zastavěnosti obce se zřetelem na případné rozšíření zástavby vypracovaný RNDr. Zdeňkem Bejšovcem dne 14. 7. 2021, technickou zprávu o stavu obecních komunikací s ohledem na další výstavbu ze dne 22. 6. 2021 vypracovanou a schválenou autorizovanými technikami M. P. a M. K. a dále vyjádření Povodí Ohře, státního podniku, ze dne 16. 6. 2021 k návrhu nového územního plánu.
41. Zpracovatel RNDr. Zdeňk Bejšovec v závěru svého posudku mj. uvedl, že *„současný stav území je z dlouhodobého hlediska neudržitelný. Nárůst počtu osob v území vlivem rekreace a sportu překračuje současné možnosti území. V Českém Jiřetíně chybí kanalizace a většina objektů má ČOV, septiky nebo žumpy. Současně i značný počet objektů je odkázán na vlastní zdroj pitné nebo užitkové vody. Vzhledem k využívání vodního toku (Flájský potok a přehrada Rauschenbach) jako zdroje pitné vody pro oblast Drážďan je třeba posuzovat likvidaci splaškových vod podle NV 57/2016 Sb. a i podle 401/2015 Sb. Zvláštní důraz je kladem na snížení obsahu fosforu jako eutrofizačního prvku pro povrchové vody. Současně jsou zde i požadavky na eliminaci léčiv a mikrobiální zátěže ve vodě. Jediný vhodný způsob zajištění čistoty podzemních a povrchových vod je vybudování kanalizace a vysoce kvalitní čistírny odpadních vod s funkcí zajišťující splnění podmínek výše uvedených. V současné době (bez projektované výstavby) je kvalita podzemních vod již ohrožena a kvalita povrchových vod je zhoršena. Plánovanou výstavbou na uvedených plochách by došlo k nenávratným změnám nejen v kvalitě povrchových vod, ale hlavně by byla ohrožena kvalita podzemních vod.“*
42. Autorizovaní technici při popisu stavu místních komunikací v obci z hlediska možného dalšího rozvoje obce a výstavby, uvedli, že *„současný stav komunikací je z dlouhodobého hlediska neudržitelný. Nárůst počtu obyvatel, zejména rekreačních objektů výrazně překračuje možnosti infrastruktury – místních komunikací. V obci není splašková kanalizace, kterou by bylo vhodné provést ještě před vyřešením místních komunikací.“*
43. Z vyjádření Povodí Ohře, státního podniku, pak plyne, že *„jedním z koncepčních materiálů na celostátní úrovni je Národní plán povodí Labe (NPP), který byl schválen usnesením vlády České republiky č. 1083 ze dne 21. prosince 2015 a vydán opatřením obecné povahy Ministerstvem zemědělství (OOP-MZe) čj.148/2016-MZE-15120 ze dne 12. ledna 2016. Tímto OOP-MZe byla schválena i část kapitoly IV. Cíle pro povrchové vody, podzemní vody a chráněné oblasti vázané na vodní prostředí (kapitoly IV.1 až IV.5) a kapitola V. Souhrn programu opatření k dosažení cílů, které jsou nedílnou a závaznou částí tohoto OOP-MZe. S uvedeným NPP souvisí další koncepční materiál, konkrétně se jedná o Plán dílčího povodí Ohře, dolního Labe a ostatních přítoků Labe (PDP), který byl v souladu s ustanovením § 24 odst. 13 zákona č. 254/2001 Sb., o Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.*

vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen vodní zákon), schválen Zastupitelstvem Ústeckého kraje dne 25. dubna 2016 usnesením č. 132/29Z/2016. Souhlasíme s navrženým odkanalizováním stávajících i nově navržených rozvojových ploch za předpokladu, že bude v nově navržených plochách (Z3, Z6, rozšířená část Z8, Z10) zajištěno centrální odkanalizování v souladu s platným Národním plánem povodí Labe a Plánem dílčího povodí Ohře, dolního Labe a ostatních přítoků Labe s listem opatření OHL207008 – „Zásady čištění odpadních vod a odkanalizování komunálních zdrojů“. V uvedeném listu opatření je uvedeno, že využití jednotlivých žump a domovních ČOV je u soustředěné zástavby nepřípustné, a i u rozptýlené zástavby jde o dočasné řešení do vybudování odpovídajícího kanalizačního systému s centrální ČOV.“

44. Z těchto citovaných podkladů dle názoru soudu jednoznačně vyvěrá potřeba, aby byl v obci Český Jiřetín stanoven racionální časový a funkční rámec budoucí plánované výstavby s ohledem na kapacitu současné nedostatečné dopravní infrastruktury a ohrožení kvality podzemních vod a již zhoršenou kvalitu povrchových vod. Odpůrcem zvolená regulace v podobě etapizace tak jednoznačně směřuje k eliminaci či alespoň zmírnění negativních vlivů nutně spojených s rozsáhlou výstavbou objektů pro bydlení a rekreaci jak pro stávající obyvatele, tak i pro obyvatele nově postavených objektů. Soud proto nemůže souhlasit s navrhovatelkou v tom, že by přijaté opatření v podobě etapizace plochy Z11, do které spadá i předmětný pozemek, bylo nedůvodné či neproporcionální nebo že by nebylo zřejmé, proč je přijatá regulace ve vztahu k předmětnému pozemku potřebná a nutná.
45. Současně nelze nezmínit, že novým územním plánem nedošlo ke změně funkčního vymezení pozemků (např. z ploch určených pro rekreaci na plochy, v nichž by bylo zastavění rekreačními objekty nepřípustné). Funkční vymezení předmětného pozemku bylo novým územním plánem zachováno. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu přitom platí, že vlastník pozemků či staveb není opatřením obecné povahy zkrácen na svých právech, jestliže schválené funkční využití pozemků odpovídá dosavadnímu faktickému způsobu jejich využívání (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 Ao 2/2011-17), přičemž postup odpůrce při stanovení etapizace jednotlivých ploch nelze označit za svévolný a nepřiměřený situaci v řešeném území.
46. Nelze rovněž odhlédnout od skutečnosti, že ani sama navrhovatelka nesdělila žádný jiný šetrnější způsob, jímž by bylo možné dosáhnout regulace budoucí zástavby tak, aby bylo do budoucna zabráněno zhoršení kvality podzemních vod, prohloubení poklesu kvality povrchových vod a dopravnímu kolapsu či jinému přetížení stávající infrastruktury. Za tohoto stavu soud nemůže ani ničím neodůvodněný poukaz navrhovatelky na to, že by sledovaného cíle územního plánu bylo možno dosáhnout jiným šetrnějším způsobem, vést k tomu, aby soud shledal nový územní plán nezákonným.
47. Soud neshledal důvodnou ani další námitku navrhovatelky, podle níž je realizace výstavby na předmětném pozemku vázána na nesplnitelnou podmínku, neboť je vázána na vybudování veřejného vodovodu a veřejné splaškové komunikace, a v důsledku této nesplnitelné podmínky v čase je dle navrhovatelky nový územní plán v tomto rozsahu nesrozumitelný, nepředvídatelný a netransparentní. K této námitce je dlužno zdůraznit, že navrhovatelka tuto svou úvahu a své přesvědčení o nesplnitelnosti podmínky nikterak blíže nerozvedla.
48. Nový územní plán ve své textové části v bodě A/I.10 stanovuje pořadí změn v území (etapizaci) pro plochu Z11 tak, že podmínkou realizace zástavby ve 2. etapě v této ploše je mj. napojení zástavby na veřejný vodovod a na veřejnou splaškovou realizaci. Jak vyplývá

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

z odůvodnění nového územního plánu, navrhovatelka stejnou námitku vznesla v rámci veřejného projednání návrhu nového územního plánu. Z vypořádání této námítky na str. 64 odůvodnění vyplývá, že odpůrce názor navrhovatelky, že vybudování vodovodu a splaškové kanalizace v lokalitě je nesplnitelnou podmínkou, nesdílí, a proto ji odmítl. Uvedl, že „*vybudování podmiňující technické, případně dopravní infrastruktury je základním předpokladem toho, aby území mohlo sloužit pro požadovaný účel. Realizace obecního vodovodu či obecní kanalizace je obvyklá i v obcích velikosti Českého Jiřetína. Obce běžně, například na základě dotačních titulů, realizují infrastrukturu obce, včetně té vodohospodářské. Základní technická řešení jsou dlouhodobě plánována (viz. také koncepce ÚPO) a technickými řešeními v rámci podrobných projektů jsou zpřesňována. Územní plán nestanovuje podrobnosti náležející podrobným dokumentacím, či dokonce detaily k podmínkám realizace. S ohledem na výše uvedené, ale ÚP Český Jiřetín stanovuje (na úrovni ÚP) koncepci odkanalizování a zásobování pitnou vodou, také ve vazbě na koncepční dokumenty České republiky, mimo jiné také ve vazbě na Národní plán povodí Labe, Plán dílčího povodí Ohře, dolního Labe a ostatních přítoků Labe. Tvzení namítajícího o nesplnitelnosti realizace technické infrastruktury tak nelze brát jinak, než jako ničím nepodložené tvrzení, protože na základě výše uvedeného ÚP Český Jiřetín stanovuje koncepci vodního hospodářství (jehož součástí jsou i vodovod a kanalizace) jako řešení obvyklé pro danou velikost obce a zároveň v podrobnosti odpovídající podrobnosti a rozsahu územního plánu.*“ Jestliže žalobkyně v návrhu neuvedla žádné jiné skutečnosti, které by toto vypořádání námítky zpochybňovaly, pak odpůrce, dle názoru soudu, na tuto námitku řádně reagoval a náležitě její nedůvodnost vysvětlil.

49. Žalobkyně v návrhu uvedla, že stejné námitky se vztahují i na pozemky v SJM. Tyto pozemky však jsou zahrnuty do plochy Z5, na které nebyla stanovena novým územním plánem etapizace výstavby. Proto veškeré návrhové námitky, vztahující se k etapizaci výstavby a jejím důsledkům ve vztahu k předmětnému pozemku, na pozemky v SJM nedopadají. Námitku zcela shodného obsahu, tedy ve vztahu k pozemkům v SJM neurčitěho a nekonkrétního, uplatnila navrhovatelka ve svých námitkách ze dne 18. 2. 2022. Přesto na ni odpůrce reagoval v odůvodnění nového územního plánu na str. 64, když uvedl, že pozemky v SJM „*jsou součástí zastavěného území (vymezeného v souladu s § 558 stavebního zákona), stav v území dle KN je trvalý travní porost. Pozemky jsou zčásti v zastavitelné ploše Z5 mimo aktivní zónu záplavového území. Části pozemků v aktivní zóně záplavového území jsou vymezeny s funkčním využitím jako plochy zemědělské (NZ) také s ohledem na stav území dle KN (trvalý travní porost). Nesouhlas s možností zástavby v místě překryvu pozemků s aktivní zónou záplavového území vyslovilo Povodí Ohře na základě svého zákonného zmocnění ke společnému jednání.*“ Jestliže navrhovatelka neuvedla v návrhu žádné konkrétní námitky, vztahující se k pozemkům v SJM, pak vyloučila možnost přezkumu správnosti citovaných závěrů odpůrce ohledně jejich zařazení do plochy Z5.
50. Je tedy třeba shrnout, že odpůrce v rozhodnutí o námitkách, které je součástí nového územního plánu, reagoval řádně na všechny námitky navrhovatelky, které i dostatečným způsobem vypořádal. Nejsou tak důvodné námitky navrhovatelky o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách, potažmo nového územního plánu jako celku.
51. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil návrh navrhovatelky v mezích návrhových bodů jako nedůvodný, a proto jej výrokem I. rozsudku podle § 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s. zamítl.
52. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Navrhovatelka neměla ve věci úspěch a úspěšnému odpůrci dle obsahu spisu žádné účelně vynaložené

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

náklady v tomto řízení nevznikly. Proto bylo ve výroku II. tohoto rozsudku soudem vysloveno, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 29. listopadu 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.